

נאום התודה של נח שגיא בטקס קבלת הפרס, בון, 31.5.10

כבוד השר מר דירק ניאבל, כבוד נציג שגרירות ישראל, חברי ה-DIG ומנהליו, חברים יקרים, תלמידים ואורחים נכבדים,

אני מרגיש בכבוד הרב שנפל בחלקי ליטול חלק בטקס במכובד הזה ולמען האמת, למרות שאני מורגל בטקסים מרגשים רבים, אני בכל זאת מלא התרגשות, ציפייה ושביעות רצון.

היה לי הכבוד לקחת חלק בצעדים הראשונים של קשרי המורים הראשונים הגרמנים והיהודים, ולמען האמת בהתחלה הייתי די ספקן לגביהם, כי לא הייתי בטוח בהצלחתם וגם לא ידעתי מהן המטרות שעמדו מאחוריהם. אך, עם הזמן נמלאתי גאווה וסיפוק ממידת הקשר, הרצינות, יחסי הרעות וההצלחה שהם הביאו איתם. עם הזמן הנחתי שעם כל הכבוד לשלב הזה, יהיה צורך בשינוי, כי בסופו של דבר המטרה שלנו כאנשי חינוך היא להנחיל לתלמידים שלנו ולדורות הבאים את תודעת ההבנה, הפיוס וההתייחסות המכובדת אל האחר, השונה ממך.

משום כך, שמחתי עם הרעיון לפתח את הפרויקט ולהעביר אותו לשדה של התלמידים, עם חידוש מרענן- צירוף תלמידי הכפר הערבי השכן שלנו: איכסאל.

עד כמה שהדבר יישמע משונה, היו קשרים מאד חלשים בינינו לבין שכנינו הערבים ולמרות החששות הטבעיים שנתלוו אל המפגשים הראשונים ובהמשך במפגש המשותף עם הנוער הגרמני, היינו עדים גם לקשיים לא פשוטים, אך גם לתחושה שבמאמץ משותף, מאוחד ורציני ניתן להתגבר על רבים מהם ולהוציא אל הפועל תהליך חינוכי מרשים, שרבים צריכים ללמוד ממנו ואולי גם להתקנא בו.

אין להתעלם מהעובדה שמהרגע שהתלמידים והמורים הערבים הצטרפו אל הפרויקט, משהו מעוצמת הקושי והקונפליקט נחלש והפך אולי פחות מרכזי, אך לעומת זאת הרווחנו את ההיבט החשוב הנוסף שהוא, הגיוון, הויכוח, הקשר והיחסים עם הנוער הערבי על כל המורכבות שבהם.

מוטל עלינו לבחון את עצמנו שוב ושוב, לגלות את השגיאות ולהעלות את הפרויקט לרמה הטובה ביותר שרק ניתן להגיע אליה.

הפרויקט לא נולד בגלל פרסים, ומי שרואה את עבודת ההכנה יודע זאת, וגם לא בזכות הפרס אותו אתם מעניקים לנו היום, אך יש גם חשיבות לעובדה שיש מי שמעריך את המהלך והמאמץ החינוכי, יודע להוקיר ולעודד אותו גם באמצעות פרסים מסוג זה.

לכן, אני מרשה לעצמי להודות לכל מי שקשור ליוזמה של הענקת הפרס הזה ואנו מבטיחים להמשיך לעשות ככל יכולתנו כדי למצוא ולהבליט את המשותף ולהדגיש את העובדה שמעבר להבדלים בין עמים, דתות ולאומים- כולנו בני אדם שצריכים ללמוד להעריך ולכבד את האחר.

תודה מיוחדת לחברי ה-DIG (ארגון יחידות גרמניה-ישראל), על פעולתם המבורכת, לבתי הספר שמקיימים איתנו את הקשר החשוב הזה ובמיוחד לשכנינו מאיסאל, שכל כך חשוב לנו להתקרב אליהם וללמוד לחיות איתם יחד.

ערב טוב ותודה רבה,

נח שגיא